

I tilfælde hvor kollegier og andre boliger for uddannelsessøgende, beliggende i tilstødende kommuner, betjener samme uddannelsessteder vil det være praktisk at lade indstillingsvirksomheden omfatte en større region end den enkelte kommune.

Det overlades til kommunalbestyrelserne at fastsætte formen for en eventuel fælles indstillingsvirksomhed.

En fælles indstillingsvirksomhed vil umiddelbart omfatte de kollegier, hvis vedtægter indeholder en særlig bestemmelse herom. Dette gælder kollegieinstitutioner, hvis vedtægter er godkendt fra 1969 og fremefter.

Det vil næppe være nødvendigt at oprette fælles indstillingsvirksomhed overalt i landet. Det synes — navnlig i områder, hvor der kun er enkelte kollegier — ikke at være behov herfor. Her kan fordelingen af boligerne foretages af den enkelte kollegiebestyrelse efter de gængse retningslinier.

Ved bedømmelsen af, om det i de enkelte tilfælde er påkrævet at oprette fælles indstillingsvirksomhed, vil der endvidere bl. a. kunne tages hensyn til, om der i forvejen — f. eks. gennem samarbejde mellem de almennyttige boligselskaber i området — er etableret en ordening, som i det væsentlige imødekommer formålet.

Efter de gældende regler finansieres indstillingsudvalgenes virksomhed over de tilsluttede kollegiers drift. En fremtidig indstillingsvirksomhed vil kunne finansieres på tilsvarende måde, således at virksomheden ikke behøver at indebære øgede udgifter for kommunen.

Til § 72.

Bestemmelsen fremsættes efter forslag i betænkning nr. 782.

I betænkningen anføres, at der er et behov for et rådgivende organ, som mere permanent og systematisk kan følge og overveje de unges boligforhold, uanset om der er tale om uddannelsessøgende eller andre, men at det eksisterende kollegieråd ikke vil være egnet til denne opgave.

På den anden side må det ifølge betænkningen erkendes, at de uddannelsessøgendes og andre — mindre — ungdomsgruppers boligforhold er af en sådan karakter, at der også i fremtiden er behov for en rådgivning af de besluttende myndigheder specielt på dette område. I betænkningen anføres, at det må være muligt at indpasse disse opgaver i arbejdsområdet for et mere generelt-rådgivende organ, hvorved der også vil kunne opnås en samordning af de synspunkter, som vedrører specielt de uddannelsessøgendes og lignende gruppers boligforhold, med anskuelsen af de unges boligforhold som helhed.

Ungdomsboligrådet bør alene have rådgivende opgaver. I betænkningen foreslås, at ungdomsboligrådet får følgende arbejdsopgaver:

„Ungdomsboligrådet skal følge og vurdere de unges boligforhold. Rådet skal løbende holde boligministeren underrettet herom. Rådet skal i forbindelse hermed undersøge, hvilke mangler der måtte være ved omfanget af de oplysninger af f. eks. statistisk art, der kan tilvejebringes herom. Hvor der er særlige økonomiske eller sociale problemer forbundet med at sikre rimelige boligforhold, skal rådet afgive indstilling til boligministeren om foranstaltninger til afhjælpning heraf. Rådet skal samtidig løbende følge og vurdere boligforholdene for særlige ungdomsgrupper — herunder de uddannelsessøgende — som erfaringsmæssigt har særlige boligproblemer, og i fornødent omfang afgive indstilling om foranstaltninger specielt med henblik på sådanne ungdomsgruppers boligforhold. Rådet skal herunder løbende holde sig underrettet om udlejningssituationen og øvrige økonomiske og organisatorisk-administrative forhold i kollegier og enkeltværelser i det almennyttige boligbyggeri. Rådet skal endelig overveje planlægningen og udformningen af fremtidige boliger for unge med hovedvægten lagt på boliger i det almennyttige boligbyggeri.“

I betænkningen foreslås, at ungdomsboligrådet får følgende sammensætning:

En formand udpeget af boligministeren.

Ungdommens organisationer 2 repræsentanter.

Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner 2 repræsentanter.

Boligselskabernes Landsforening 1 repræsentant.

Uddannelsesinstitutionernes ledelse 1 repræsentant.
Boligministeriet 1 repræsentant.

Rådet skal kunne tilforordne særlige sagkyndige fra f. eks. undervisningsministeriet og socialministeriet.

Til nr. 2.

Efter indstilling i betænkning nr. 782 foreslås det, at boligtagere i enkeltværelser, i lighed med boligtagere i lejligheder, får ret til beboerindskudslån. Forslaget får betydning for de eksisterende enkeltværelser, hvortil der efter gældende regler alene kan ydes begrænset beboerindskudslån til uddannelsessøgende. For de fremtidige boligkers vedkommende vil forslaget kun få betydning for de enkeltværelser, der ikke opføres med støtte efter § 60.

Ved et enkeltværelse forstås som hovedregel et værelse, der er opført til selvstændigt udlejning, men også hvor f. eks. en lejlighed i det hele udlejes som enkeltværelser, vil lejerne efter omstændighederne have ret til beboerindskudslån.